

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om invalidepension m. v. (Om invalideforsikringsfonden).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 111) findes i tidenden sp. 3514, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 973)

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Kaj Rasmussen: I forbindelse med denne lovgivning har vi haft et omfattende udvalgsarbejde, hvilket skyldes to ting: for det første revisionsbestemmelsens forlængelse i 5 år, for det andet oprettelsen af et forsorgsdirektorat, hvis hovedsigte skulle være at forenkle og effektivisere hele arbejdet.

Hvad angår lovens revision, er vi enige om, at den ikke først skal finde sted om 5, men om 3 år.

Derimod har der været en omfattende diskussion om oprettelsen af forsorgsdirektoratet. I denne sammenhæng skal man jo huske på, at det såkaldte administrationsudvalg af 1960 har afgivet en betænkning om hele socialministeriets forhold, hvori man meget stærkt appellerer til en rationalisering og dermed også en effektivisering af ministeriets arbejdsgang, og på dette specielle område, hvor det drejer sig om revalideringsforsorgen, synes vi, det er helt naturligt, at man prøver på at samle alt dette i et direktorat.

Der er en afgørende ting, som man skal være opmærksom på i denne forbindelse, og det er, at det jo ikke er tanken, at man

med oprettelsen af det nye direktorat på nogen måde skal ændre revalideringscentrenes status. Der er ikke tale om nogen centraliseringstendens, og det er heller ikke meningen, at centrene og derigennem revalideringsinstitutionerne uden videre skal blande forsorg og revalidering sammen, således at revalideringens erhvervmæssige sigte derved svækkes; det er tværtimod meningen, at alle disse ting skal gå i spænd sammen. Det er meningen, at de medborgere, der af en eller anden grund er kommet i vanskeligheder og har brug for samfundets hjælp, meget lettere skal kunne komme til vejs ende med deres problemer — hvis man prøver på at se det ud fra den nævnte synsvinkel, og det har et flertal af folketingets partier gjort. Vi er i den gode situation, at alle de udvalgsberettigede partier minus det konservative folkeparti vil bidrage til direktoratets oprettelse, og det vil vi, bl. a. fordi ministeriet — og det synes jeg personlig er en meget stor håndsrekning fra ministeriets og ministerens side — klart understreger, at der ikke er tale om en administrativ udvidelse, men tværtimod om en administrativ forenkling.

Jeg kan ikke tilbageholde den bemærkning over for de konservative, at der egentlig er noget ganske pudsigt og ejendommeligt i, at man gang på gang forlanger af administrationen, at den skal rationalisere og effektivisere så meget som overhovedet gør; og når det så foreslås, når der fremsættes et lovforslag, der tilsigter en effektivisering, så går man imod, så har man ingen interesse i at bidrage til denne effektivisering. Det kan vi meget beklage, og det beklager jeg i allerhøjeste grad; jeg mente, at vi gennem udvalgsarbejdet var nået frem til en situation, der berettigede mig til at håbe på, at vi i enighed ville have kunnet løse og løfte denne opgave. Men sådan skulle det altså ikke være, og det må jeg som sagt meget beklage.

Jeg vil gerne føje til, at det samarbejde, der allerede består mellem revalideringscentre og den offentlige arbejdsanvisning,